

kiszabása 1925. évi július hó 21., a fizetési meghagyás kézbesítése pedig 1927. évi május hó 13. napján; 2. a panaszos az említett ingatlant 1922. évi szeptember hó 10. napján kelt adásvételi szerződéssel szerezte meg; 3. a m. kir. adóhivatalnak dologi kezesség alapján telekkönyvi biztosítást kérő megkeresése 1927. évi február hó 15. napján érkezett a telekkönyvi hatósághoz. E tényállásból nyilvánvaló, hogy a panaszos dologi kezesség címen az illetékért nem felelős. Az 1920:XXXIV. t.-c. 23. §. (3) és (5) bekezdésének rendelkezése értelmében ugyanis a jogügyletnek illetékkiszabás végett való bejelentésével kezdődő két évi határidő eltelte után a telekkönyvi bejegyzést csak akkor lehet elrendelni, ha időközben harmadik személy az ingatlanra jóhiszeműen tulajdonjogot nem szerzett. Itt az érvényesítés jóval a 2 évi határidő lejárta után történt, abban a tekintetben pedig semmi bizonyíték nincs, hogy a panaszos rosszhiszemű szerző volna. A jóhiszemű szerzés általános vélelmével szemben ugyanis a rosszhiszeműséget bizonyítani kell.

Mezőgazdasági kamarai illeték kivetési ügyben a közigazgatási bíróságnak hatásköre nincs. (Közigazgatási Bíróság 252/1930. P. szám.) A panasz az adóügyi bizottság határozatának azon része ellen irányul, amely szerint az adóügyi bizottság a k.-i kir. pénzügyigazgatóságot arra utasította, hogy a panaszos cég terhére a megfelelő mezőgazdasági kamarai illeték kivetése érdekében intézkedjék. A panasz felett a rendelkező rész szerint kellett határozni, mert a mezőgazdasági kamarai illeték kivetési ügyeiben határozni a kir. közigazgatási bíróságnak hatásköre nincs. A mezőgazdasági kamarai illeték kivetésének ügyét a m. kir. pénzügyminiszternek a kir. földművelésügyi miniszterrel egyetértőleg az 1920. évi XVIII. t.-c. 47. és 48. §§-ai alapján kiadott 1922. évi 189.643. számú rendeletéhez csatolt utasítás szabályozza, amelynek az 5. §-a szerint a mezőgazdasági kamarai illetéket a községi előljáróság veti ki, amelynek a kivetése ellen a 9. §. szerint az ott megjelölt módon és időben a közigazgatási bizottság adóügyi bizottságához, ennek a határozata ellen pedig a kir. földművelési miniszterhez van felelbeszésnek helye.

Az alkalmi társaság egyik tagjának jövőbeli kölcsönnyújtás iránti kötelezettségvállalása nem tekinthető kölcsönszerződésnek. (Közigazgatási Bíróság 8646/1930. P. szám.) A kiszabás megátadott része az alkalmi társaságot létesítő szerződés ama részével kapcsolatos, amelyben a szerződő felek közül az Sz.-cs.-i Tpénztár Rt. cég kötelezettséget vállal, hogy az alkalmi egyesülés céljára 150.000 pengőig terjedő kölcsönt fog nyújtani, a tagok egyetemleges váltói kötelezettségvállalása ellenében.

A m. kir. pénzügyigazgatóság a szerződésnek ezt a rendelkezését kölcsönszerződésnek minősítette (III. díj. 64. t.) s ennek megfelelően szabta ki az után az illetéket.

A kölcsönszerződésnek azonban lényeges kellékei a köl-